

SI LEOPOLD WEISS, ESTADISTA AT MAMAMAHAYAG, AUSTRIA (BAHAGI 2 NG 2)

Marka:

Paglalarawan?: Isang Mamamahayag sa Franfurter Zeitung, isa sa mga pinaka-prestihiyosong pahayagan para sa Alemanya at Europa, ay naging isang Muslim at kalaunan isinalin ang mga kahulugan ng Quran. Bahagi 2.

Kategorya: [Mga Artikulo](#) [Mga kuwento ng mga Bagong Muslim](#) [Mga Personalidad](#)

Ni: Ebrahim A. Bawany

Nailathala noong: 24 Aug 2020

Huling binago noong: 01 Apr 2008

Noong 1922 iniwan ko ang aking katutubong bansa, ang Austria, upang maglakbay sa Africa at Asya bilang isang Espesyal na Tagapagbalita sa ilan sa mga nangungunang pahayagan na Kontinental, at ginugol mula sa taong iyon halos lahat ng aking oras sa Silangang Islam. Ang aking interes sa mga bansa na nakaugnayan ko ay sa simula ay yaong sa tagalabas lamang. Nakita ko sa harap ko ang isang kaayusang panlipunan at isang pananaw sa buhay na naiiba sa mga taga-Europa; at mula sa una pa lamang ay lumago sa akin ang isang pakikiramay para sa mas tahimik - o dapat kong sabihin: mas maraming mekaniko na pamamaraan ng pamumuhay sa Europa. Ang kagustuhan na ito ang unti-unting nagdala sa akin sa pagsisiyasat sa mga dahilan ng gayong pagkakaiba, at naging interesado ako sa mga turo ng relihiyon ng mga Muslim. Sa panahong iyon, ang interes na iyon ay hindi sapat na malakas upang mailapit ako sa lambong ng Islam, ngunit binuksan nito sa akin ang isang bagong kaisipan ng isang progresibong lipunan ng tao, ng tunay na damdamin ng kapatiran. Ang katotohanan, gayunpaman, sa kasalukuyan ang buhay ng mga Muslim ay nakikita na napakalayo sa perpektong posibilidad na ibinigay sa mga turo ng relihiyon ng Islam. Anuman sa Islam ang pag-unlad at paggalaw, ay naging kawalan ng malasakit at pagwawalang-kibo ng mga Muslim; anuman doon ang pagkabukas-palad at kahandaan para sa pagsasakripisyo sa sarili, ay naging, sa mga kasalukuyang mga Muslim, na nabaluktot sa makitid na pag-iisip at pagmamahal ng isang madaling buhay.

Inudyukan ng pagkatuklas na ito at nabigla sa katotohanan na pagkapareho sa pagitan ng Dati at Ngayon, sinubukan kong komprontahin ang problema sa harap ko mula sa isang mas malalim na pananaw: iyon ay, sinubukan kong isipin ang aking sarili na nasa loob ng bilog ng Islam. Ito ay isang intelektwal na eksperimento; at ipinahayag nito sa akin, sa loob ng napakaliit na oras, ang tamang solusyon. Napagtanto ko na ang isa at tanging kadahilanan sa pagkabulok ng lipunan at kultura ng mga Muslim ay ang katotohanan na unti-unting tumitigil sila sa pagsunod sa mga turo ng Islam sa diwa. Nandoon pa rin ang Islam; ngunit ito ay isang katawan na walang kaluluwa. Ang mismong elemento na dating tumayo para sa lakas ng mundo ng Muslim ay responsable ngayon sa kahinaan nito: Ang lipunan ng Islam ay itinayo, mula sa simula pa lamang, sa mga pundasyon ng relihiyon lamang, at ang paghina ng mga pundasyon ang nagpapahina sa istrukturang pangkultura - at marahil ay maaaring maging sanhi ng pangwakas na paglaho nito.

Mas naiintindihan ko kung gaano kakongkreto at kung gaano kalaki ang praktikal na mga turo ng Islam, habang naging mas masigasig ako sa aking mga pagtatanong kung bakit pinabayaan ng mga Muslim ang kanilang buong aplikasyon sa totoong buhay. Tinalakay ko ang problemang ito sa marami na iniisip ang mga Muslim sa halos lahat ng mga bansa sa pagitan ng Libyan Desert at ang Pamirs, sa pagitan ng Bosphorus at Arabian Sea. Halos ito ay naging isang kahumalingan na sa huli ay sinaklaw lahat ng aking iba pang mga intelektwal na interes sa mundo ng Islam. Ang pagtatanong ay patuloy na lumawak - hanggang sa ako, isang di-Muslim, nakipag-usap sa mga Muslim na para bang ipinagtatangol ko ang Islam mula sa kanilang kapabayaan at kawalang-halaga. Ang pag-unlad ay hindi ko napapansin, hanggang sa isang araw - ito ay noong taglagas ng 1925, sa mga bundok ng Afghanistan - sinabi sa akin ng isang batang Gobernador ng lalawigan: "Ngunit ikaw ay isang Muslim, hindi mo lang alam sa iyong sarili." Tinamaan ako sa mga salitang ito at nanatiling tahimik. Ngunit nang bumalik ako sa Europa muli, noong 1926, nakita ko na ang tanging lohikal na bunga ng aking saloobin ay ang yakapin ang Islam.

Napakaraming tungkol sa mga kalagayan ng aking pagiging isang Muslim. Mula noon ay parating natatanong sa akin, paulit-ulit: "Bakit mo niyakap ang Islam? Ano ang lalong umakit sa iyo? -- at dapat kong aminin: Wala akong alam na anumang kasiya-siyang sagot. Ito ay hindi anumang partikular na pagtuturo ang umakit sa akin, ngunit ang buong kahanga-hangang, hindi masasabing magkakaugnay na istraktura ng pagtuturo sa moral at praktikal na programa sa buhay. Hindi ko masabi, kahit ngayon, aling aspeto nito ang nakaakit sa akin ng higit sa iba. Nakikita ko ang Islam tulad ng isang perpektong gawain ng arkitektura. Ang lahat ng mga bahagi nito ay magkakasuwato na itinuring upang makadagdag at suportahan ang bawat isa: walang labis at walang kulang, na may resulta ng isang ganap na balanse at matatag na kahinahunan. Marahil ang pakiramdam na ang lahat sa mga katuruan at panuntunan ng Islam ay "sa tamang lugar," ay lumikha ng pinakamalakas na marka sa akin. Maaaring mayroon, kasama nito, iba pang mga marka din na sa ngayon ay mahirap para sa akin na pag-aralan. Sa wakas, ito ay isang bagay ng pag-ibig; at ang pag-ibig ay binubuo ng maraming mga bagay; ng ating mga hangarin at kalungkutan, ng ating mataas na layunin at ating mga pagkukulang, ng ating lakas at kahinaan. Kaya ito ay sa aking kaso. Ang Islam ay dumating sa akin tulad ng isang magnanakaw na pumapasok sa isang bahay sa gabi; ngunit, hindi tulad ng isang magnanakaw, pumasok ito upang manatili magpakailanman.

Mula pa noon ay sinikap kong matutunan hangga't maaari ang tungkol sa Islam. Pinag-aralan ko ang Quran at ang Mga Tradisyon ng Propeta (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala); Pinag-aralan ko ang wika ng Islam at ang kasaysayan nito, at sa kung ano ang naisulat tungkol dito at laban dito. Gumugol ako ng higit sa limang taon sa Hijaz at Najd, karamihan sa al-Madinah, upang maranasan ko ang isang bagay sa orihinal na paligid kung saan ang relihiyon na ito ay ipinangaral ng Arabong Propeta. Dahil ang Hijaz ay ang sentro ng pagpupulong ng mga Muslim mula sa maraming mga bansa, nagawa kong ihambing ang karamihan sa iba't ibang mga pananaw sa relihiyon at panlipunan na laganap sa mundo ng Islam sa ating panahon. Ang mga pag-aaral at paghahambing ay lumikha sa akin ng matatag na paniniwala na ang Islam, bilang isang espiritwal at panlipunang kababalaghan, ay, sa kabila ng lahat ng dulot ng mga kakulangan ng mga Muslim, ang pinakadakilang paghihikayat na mararanasan ng tao; at ang lahat ng aking interes ay naging, mula noon, nakasentro sa paligid ng problema

ng muling pagsulong nito .

Ang web address ng artikulong ito:

<https://www.islamreligion.com/index.php/tl/articles/159/si-leopold-weiss-estadista-at-mamamahayag-austria-bahagi-2-ng-2>

Copyright © 2006-2020. Lahat ng mga karapatan ay inilaan. © 2006 - 2023 IslamReligion.com. Lahat ng mga karapatan ay inilaan.